mehhe rahha temma kotti suhho panna / agga temma ennese hõbbe karrika piddid nemmad selle norema kotti suhho pannema / ja se sündis Joseppi sanna järrele. Kui hoimiko walge sai / siis lasti need mehhed ärraminna. Agga kui nemmad weel liñnast kaugele ei sanud / lähkitas Josep tedda / kes temma koiaülle olli / nende järrele / kes ütles nende wasto: mikspärrast tassute teie kurja hea eest? eks teie polle minno Issanda karrikast ennesega wotnud? ja need mehhed ipannid se kõrne immeks ja ütlesid: kelle juurest so sullaste seast sedda leitakse / se peab surrema / ja ka meie tahhame omma issandale sullasiks jäda. Ja se koia hoidja ütles: olgo se nüüd nenda teie sannade järrele. Ja nemmad joudsid ja tõstisid igga üks omma kotti Ma peale mahha ja teggi omma kotti lahti. Ja ta hakkas neid lähbi otsima wannemast noremast sadik / ja se karrikas leiti Penjamini kottist. Ja nemmad kärristasid ommad rided lõhki / ja iggaüks panni koorma omma eesli selga ja lähsid taggasi liñna. Ja neid widi Joseppi kotta / kes weel alles seäl olli / ja nemmad langsid temma ette maui mahha. Ja Josep ütles: mis tõ se on / mis teie ollete teinud / eks teie tea / et ma sedda wolksiu pea ärraartsata? Ja Juda ütles: Mis peame omma issandale ütlema?

ma? mis peame räkima / ja mis peame ennast õigeks pannema? Jummal on so sullaste üllekohhut leidnud / wata / ni meie kui se / kelle käest se karrikas on leitud / jäme omma Issandale sullaks. Agga Josep ütles: Ei mitte / waid se meeskelle käest se karrikas on leitud / peab mulle sullaseks jäma / agga teie minge ülles rahhoga omma issa jure. Sepärrast ehmatas Juda issärranis ma wenna pärrast olli kämchheks sanud. Ning ta astus Joseppi liggi ja ütles: Ma pallun / mo isand / et lasse omma sullane ühhe sanna räkida / ja ärgo sittigo so wihha pölkema so sullase peäle. Siis ta hakkas laiemalt temma ette juttustama / kuida se wanna issa esmalt polegi ei tahtnud se noremma poia nende seltsis lasta ärremiñna / agga nemmad ollid üttelnud: meie ei woi selle mehhe silmi nähha sada / kui meie norem wend meiega ei olle; siis temma se wanna üttelnud: Teie teate / et minno naene mulle kaks poega ilmale tonud / teine on ärra murtud ehk / et ma ei sanud tedda ennam nähha / ja nüüd tahhate teie seddasinnasi ka mo silma eest ärrawotta / kui temmale peaks äppardust juhtuma / siis satakste teie mo hallid jnuksed se õnnetusse lähbi hauda. Et nüüd